

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ ΙΕΡΟΥ.

A.

[Λόγος ἐπιστάτων Ἐλευσινόθεν καὶ τα]μιῶν τοῖν θεοῖν ἐπὶ Κηφισοφῶντος ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδου
[ς πρώτης πυρτανείας· τὸ περιὶν [πα]ρὰ ταμίαιν τοῖν θεοῖν [X]ΓΘΔΠΓΠΤΧ καὶ παρὰ ταμίαι τοῖν θεοῖν Νικο-
[φίλῳ]..... τοῖν [θεοῖν] Νικοφίλῳ Ἀλω(πεκῆθεν) :XXX: καὶ παρ' ἐπιστάταις Ἐλευσινόθεν
[... ἀπὸ τούτου τάδε ἀνήλῳται· σ]πο[νδ]οφόροις ἐπὶ νῆ[σ]ων εἰς μυστήρια τὰ μεγάλα ΗΗΘ· δημ[ο]σίους τροφὴν
5 [ἀνδράσιν] δεκ[αεπτὰ καὶ τῷ ἐπιστάτῃ] τῆς ἡμέρας τῷ ἀνδρί :III: κεφάλαιο[ν] :HHHΔΔΤΤΤ: ἐπιστάτῃ δημ-
[ο]σίῳ μισθὸς τῆς πρ[ο]ταν[είας] :Δ: τοῖς τὰ γρ[α]μματ[α] εἰπιζολάψασιν ἐπὶ τὸ ἀνάθημα [ἐν] τῷ Ἐλευσινίῳ σιτ-
ία :ΓΤΤΤ: καὶ ἐπὶ τῆς Λειων[τίδος] τῆς ἡμέρας :I: ἡμερῶν :ΔΠI: κεφάλαι(ον) :ΔΓΤΤΤΤIII: καὶ ἐπὶ τῆς Οἰνιχίδος
δεκάτης προτανείας σιτ[ί]α :ΔΔ . .] ΤΤΤΤI: μισθωτεὶ τοῦ τεύχους τῆς ὑποδο[χ]ῆς Εὐθυμίδει ἐν Κολλυτῷ ο-
ικοῦντι λίθους αὐτῷ [παρ..... πρὸς] τῷ ἔργῳ τῆς ὀργυᾶς :ΓΤΤΤ:HH.: [ξύλ]α ἐλάϊνα [εἰ]ς(ς)σφῆνας παρὰ Ἡρ-
10 ακλείδου ἐκ τοῦ Θησέου εἰς(ς) [σφῆνας] τέλαντα :Δ: τὸ τέλαντον :ΤI: κεφά(λαιον) :ΔΤΤΤI[Τ]· πρ[ο]σίς σφηνῶν Ἀρι-
στων ἐμ K
ολυττῷ οἰκοῦντι μι((ς)σ[θός]..... ωὶ ἀρχιτέκτονι ὁ προέλαβεν Λυκού[ργ]ου κελεύσαντος τῆς προτ-
ανείας μισθὸς :ΘΔΔΤ: Τηλοφ[ίλ]ῳ τῷ κε[χ]ειροτονημένῳ ἀντιγράφειν τὰ ἀναλισκόμενα :Γ[Τ]: μίλτου στ-
ατῆρες :ΔΔΠ: ὁ στατῆρ :III C: κεφά(λαιον) :ΔΤΤΤΤIII C: παρὰ Παμφίλου τοῦ Σκην(ίτου): πίττης δύο κεράμια τὰ
ξύλα τὰ περὶ τ-
ὁ τεύχος ἀλεῖψαι παρὰ Παμφίλου Σκη(νίτου) :ΔΤ: μελαντηρίας δύο μέδιμνοι, τιμὴ τοῦ μεδίμνου :ΓΤΤΤ: κεφά-
(λαιον) :ΔΠΤ
15 παρὰ Παμφίλου Σκηνί(του): κηλῖδος τρία ἡμικτεῖα, ἡ χοῖνι[ξ] :III: κεφά(λαιον) :ΓΤ: παρὰ Παμφίλου Σκηνί(του):
τῷ ἀπαγαγόν-
τι τοὺς σφῆνας καὶ τὴν πίττ[η]ν καὶ τὴν μελαντηρίαν καὶ τὴν μίλτον Ἐλευσί(νάδε) Διοκλείδαι μισθὸς :ΓΤΤΤIII.
Μισθωτεὶ τῆς τομῆς τῶν λίθων καὶ τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς θέσεως εἰς τὸ ἀνάλημμα τὸ κατὰ τὴν οἰκίαν τῆς Ἐλ-
ευσῖνι τῆς ἱερείας Ἀγάθω[ν]ι Ἀλωπε(κῆσιν) οἰκοῦντι τὸν λίθον :ΤΤΤI: κεφά(λαιον): λίθων :ΓΘΗΗ[Γ]ΔΔΔI: κεφά-
λαιον ἀργυρί(ο).
Μισθωτεὶ τῆς ἀνακαθάρσεως τῶν ἐνδέσμων τοῦ ἀναλή[μ]ματος Δάωι ἐν Κυδα(θηναίω): οἰκοῦντι :ΗΔΠ: μισθω-
τεὶ τοῦ Ἀ-
20 κτίτου τῆς θέσεως καὶ τοῦ Αἰγιναίου εἰς τὸ ἀνάλημμα τὸ παρὰ τὸν πύργον τὸ στρονγύλον τὴν τετραποδ-
ίαν :Τ: τετραποδία :HHHΘΔΔ: κεφά(λαιον): ἀργυρί(ο): HHHΘΔΔ: λίθοι ἀρουραῖοι ἀντιτιθέμενοι ἀριθμὸς :ΗΘΓI:
ἀργύρι-
ον τούτων τομὴ καὶ κομιδὴ καὶ θέσις τοῦ λίθου :ΤΤΤI: κεφά(λαιον): HHHHΘΔΔΔΔIII: μισθωτεὶ τῶν πλίνθων
τῆς ἀγ-
ωγῆς, ὧν εἴλκυσε Λυκού(ρ)γος Μελιτεὺς, τῶν χιλίων :ΔΠ: Φερεκλείδει Βοιωτίῳ [μ]ισ(θός) :MMΘX: HHHΘ[ΔΔ]ΔΔ:
μισθωτε-
τὸ τοῦ διατειγίσματος ἀνελόντι τὰ σαπρὰ καὶ τῶν πύργων καὶ τοῦ πυλῶνος καὶ τοῦ παρὰ τὸν Κηρύκων οἰκ-

- εἰς τὰς ἱερὰς οἰκίας ὁ στ((ρ))-
 10 [ατῆρ], [ΔΔ]ΓΠ: ἡ δοκίς :[Γ]Γ: κεφάλαι(ον): ΠΓΓΓΓ
 ἢ ἐν Πειραι(εῖ) οἰκοῦ(ν)τι τιμὴ : ΔΔΔΓ
 [ἡμι]εκτεῖα, τιμὴ παρὰ Παμφίλου : ΠΓΓΓΓ
 τρία, τιμὴ παρὰ Κώνωπος ἐνπόρου ΔΔΔ
 [ξύ]λα εἰς τὸ κλείσιον τῆς ἱερᾶς οἰκίας πα-
 15 : παρὰ Τελέστου Βοιωτίου κεφάλαιον : ΗΗΔ.
 δὺο εἰς τὸ ἐπιστάσιον τιμὴ παρὰ Ἀρχίου Σα-
 [μίου]. Ω τὰς ἱερὰς οἰκίας παρὰ Ἡρακλείδου ἐκ Σκαν-
 Βίωνι Παιανιεῖ, Διοκλείδῃ Μεγαρικῷ : ΔΓΓΓΓ
 νι οἰκοῦ(ν)τι : ΠΔΔΔ· τῶι τὰς θύρας ἐνστήσαντι Θραι-
 20 [τ]ιμὴ παρὰ Φίλωνος : ΓΓ: μισθωτὴ τῆς λιθολογίας τοῦ
 [κεφάλ]αιον ὀργυῶν : ΠΔΔΓ: κεφάλαιον ἀργυρίου Παρμένοντι
 ας ΔΓΓ: κεφάλαιον Θέρσωνι μισθωτῇ : ΗΠΠΠ: δοκοὶ τέττα-
 [ρες]. κεφάλαιον : ΠΔΔΓΓ: τροφὴ τῶι παιδί τῶι Κηφισοδώρου τοῦ τὰ
 τι δυοῖν προτανεῖαι : ΔΓ: σχοῖνοι ἐπὶ τὰς ὀροφὰς καὶ καλαμί-
 25 [δες] ΤΓ: ΔΔΔ: [σ]χενδύλη Ἐλευσινάδε παρὰ Φίλωνος τιμὴ : ΓΓΓ: ἱμάτια δημ-
 [οσίοις] [ΔΓ]ΓΓΓΓΓ: κεφάλαιον παρὰ Ἀντιγένους Μεγαρικοῦ : ΗΗΗΔΓΓΓΓΓ
 ἡ διφθέρα : ΓΓΓΓΓΓ: παρὰ Ἄττου ἐμπόρου κεφάλαιον : ΠΔΔΓΓΓ
 [τῶι ἀ]νδρὶ παρ' Απολλοφάνους Τυρμειδίου κεφάλαιον ΗΓΓ: βουλῇ εἰς θυσία[ν]
 Ἀ ἐν Πειραιεῖ ἐπιστάταις εἰς θυσίαν ΔΔ· σπονδοφόροις εἰς μυστήρια [τ]ᾶ [με]
 30 [γάλα] μισθ]ωτῇ [τῶι] τὸ ἐπιστάσιον διαλεῖψαντι καὶ κονιάσαντι Παρμένοντι μισθὸς ΔΔΔΔΓ
 [μέδι]μνοι : ΔΠΠ: ὁ μέδιμνος : ΓΓ: παρὰ Τελέ[σ]του Βοιωτίου κεφάλαιον ΔΓΓΓ· ἀχύρων σάκοι : ΠΠΠ ὁ σ[ά]κ-
 [ος : ΓΠΠ παρ]ὰ Ἀρτέμωνος Θριῶθε[ν] τιμὴ : ΔΓΓΓΓΓ· τῶι τὴν ἄμμον διαττήσαντι καὶ προσκομίσαντι Τιβ[ε]ίῳ
 οἰκοῦντι : ΓΓΓΓ: τέκτοσιν τρισὶν τοῖς τὴν πάροδον τοῦ τείχους ἀποκεραμώσασιν καὶ τοὺς θρ-
 ε . σιν μισθὸς τῶι ἀνδρὶ οἰκοσῖται : ΓΓ: δυοῖν ἡμέραιν κεφάλαιον ΔΓΓ: κεφάλαιον ἀναλώματος
 35 κεφάλαιον λήμματος : ΧΧΧΗΗΠ: περίεστιν παρὰ ταμίαιν τοῖν θεοῖν : ΧΠΠΠΔΓΠΠΤΧ: καὶ παρὰ ταμίαι(ν) το-
 [ῖν θεοῖν] Νικοφίλῳ Ἀλωπεκῆθεν : Δ[ΔΔ]ΔΓΓΓΓ: καὶ παρ' ἐπιστάταις Ἐλευσινόθεν : ΙΧΧ.

- [Ἐπὶ] τῆς Κεκροπίδους πέμπτῃς προτανεῖας· τὸ περιὸν παρὰ ταμίαιν τοῖν θεοῖν : ΧΠΠΠΔΓΠΠΤΧ: καὶ τὸ περιὸν
 [παρὰ] ταμίαι τοῖν θεοῖν Νικοφίλῳ Ἀλωπεκῆθεν : ΔΔΔΔΓΓΓΓ: καὶ τὸ περιὸν παρ' ἐπιστάταις Ἐλευσινόθε(ν)
 [ΙΧΧ: καὶ τὸ μερισθὲν παρ' ἀποδεκτῶν ἐπιστάταις : ΠΠΠΠΠΠΠΠ: ἀπὸ τούτου τὰδε ἀνήλωται· κανοῦν Ἐλευσινάδε
 40 [τ]οῖν θ[εο]ῖν παρὰ Σίκωνος Βοιωτίου : ΓΓΓΓ: τροφὴ δημοσίοις ἀνδράσιν δεκαεπτὰ καὶ τῶι ἐπιστάτῃ τῆς ἡ-
 [μέ]ρα[ς τῶι] ἀν[δρ]ῖ : ΠΠΠ: κεφάλαιον : ΗΗΗ[Δ]Γ: ἐπιστάτῃ δημοσίων μισθὸς : Δ: Τηλοφίλῳ τῶι χειροτονημένῳ
 [ἀντιγρᾶφ]εσθαι τὰναλισκόμενα : Π[ΓΓ]ΠΠΠ: νέκυν ἀνελόντι ἐκ τῆς Ῥαρίας μισθὸς Νίκωνι Ἐλευσίνι οἰκοῦ(ν)τι
 [· τῶι καθ]ήραντι τὴν Ῥαρίαν· χοίρου τιμὴ . . . [μ]ισθὸς Σωτίωνι ἐν Μελίτει οἰκοῦντι : ΓΓ: χροταφίς σημάντ-
 [ειρα; ξ;]ύλω[ν] ἐπ[ὶ] [α]λ[η]νοῦ τιμὴ : ΓΓ: ὄξ[υ]ν[τ]ρα [σιδῆρ]ου, ὧι οἱ δημόσιοι ἐργάζονται, Ἡραιστίωνι Ἐλευσίνι οἰκ
 45 ΓΓ: [κ]λειδὲς ἐπὶ τὴν πυλίδαν τοῦ ἱεροῦ καὶ τὴν αὐλείαν τοῦ ἐπιστάσιου παρὰ Μένωνος ἐμ. Κολλυτ[ῶ]
 [οἰκ.....] ἐπισπα(σ)τῇ[ρες] δὺο παρὰ Φίλωνος [ἐκ τοῦ] Θησείου τιμὴ : ΓΓΓΓ: Πέρσηι τῶι νεωκόρῳ ὥστε τὸ ἐντερ-
 [..... ΕΓΓ]σιδῆρ..[παρὰ Σ]ωφίλου Ἀλωπεκῆ[ῆσι]ν οἰκοῦντ(ος) τιμὴ : ΓΓΓΓΓΓ: ξύλα εἰς Ἀλῶια τάλαντα : ΠΔΠΠ,
 [τὸ τάλαντ]ον : ΓΠΠ: παρὰ Κ.....ωνος ἐγ Πειραιῶς : ΗΠΠΠ: κληματίδας : ΠΔΔ: δὺο τοῦ βολοῦ τιμὴ : ΠΓ: καταφορὰ τού-
 [των ἐπὶ θάλατταν] μισθ[ω]τεῖ . . . ναῦ[ς] τοῦτων Ἐλευσινάδε Μελανθίῳ πορθμεῖ : ΠΓΓΓΓΓ: χοῖροι δὺο καθῆ-
 50 [ραι τὸ ἱερ]ο[ν] τὸ Ἐ[λ]ευσίνι . . . ο . . . [κα]ὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἱερὰν, οὗ ἡ ἱέρεια οἰκεῖ, παρὰ Παταίκου Ἐλευσινιο-

.....ΙΗ: τῶι καθήρα[ντι] μι]σθός: ΙΗ: ξύλων ἐλαίνων τάλαντα ΙΙΙ παρὰ Διοδώρου Ἐλευσῖνι
 [οἴκου] κλη[μ]ατίδες: Ι. ΙΙ: ὁδὸς ταῖς θύραις ουνεστίν α ἔστιν ἐν τῶι ἐν ἄστει Ἐλευσινίω(ι)
 τιμὴ ἐξ Ἀκτ[ῆς] ΔΔ. . λίθοι δύο μῆκος πεντέποδες, πλάτος τρίποδες, πᾶχος δίποδες
 ντος ἐκ Ἀκτῆς Δ. . . [λ]ίθοι εἰς τὰς παρὰστάδας τέτταρες, μῆκος πεντέποδες, πᾶχος
 55 πλάτος τρεῖς [πο]δες, τιμὴ παρ' Ἡνύτου (ἐν) Σκαμβωνιδῶν οἰκοῦν(ος): ΔΔΔΔ: λίθοι δύο εἰς τὰ γεί-
 [σα] κομιδὴ τῶν λί[θ]ων τούτων ἀπάντων Βίωσι ΠΔ: τῶι ποιήσαντι τὰ λίθινα μισθωτέῃ Δάωι ἐ
 οἰκοῦντι: ΗΠΔΠ[Η]Η: κεφάλαιον ἀναλώματος: ΠΗΗΗΗΠΙΧΧ: κεφάλαιον λήμματος παρ' ἀποδε
 [κτῶν]: ΠΗΗΗΗΠ: περ]ιέστ[ιν παρὰ τ]αμίαιν τοῖν θεοῖν: ΧΠΠΔΠΠΤΧ: καὶ παρὰ ταμίαι τοῖν θεοῖν Νικοφίλωι Ἀλ-
 [ωπε(κῆθεν): ΔΔ]ΔΗΗΗ

β.

Π[ερίεστιν παρὰ ταμίαιν τοῖν θεοῖν ΧΠΠΔΠΠΤΧ καὶ παρὰ ταμίαι τοῖν θεοῖν Νικοφίλωι Ἀλωπεκῆθεν
 ΔΔΔΗΗΗ καὶ παρ' ἐπιστάταις Ἐλευσινόθεν]

- Ἐπὶ τῆς Ἀκαμα[ντίδος δεκάτης πρυτανείας]
 καὶ τὸ περιὸν πα[ρὰ]
 5 ΙΑΞΤΩΝΑΠΟΤΤΗΜΑΤΩΝ [Ἀλεξί]-
 μάχου τοῦ Τεισαμενοῦ . . Λ.
 τος τοῦ ἱεροῦ μεδίμνου ΙΗ.
 ται ἱερο[π]οιοῖς τοῖς κατ' ἐνια[υτὸν].
 ὡν κίωνων καθελοῦσι: καὶ μετὰ [β;].
 10 ΗΠΔΔΔ: ἀρ[ε]στῆριαν θῦσαι ἐκατέρ[αι τοῖν θεοῖν]
 τ. . . σποι νομενων ΠΔΗ εἰς τὰ Ἀλ[ω]ια;
 αν . [θ]υσ[ίαν ἐκ]ατέρ[αι(ν)] τοῖν θεοῖν. Δ.
 ΤΑ. . ΙΜ. . . . [Η]ΠΠΠΠΤΧ ξύλα εἰς ὑπ. [μισθ]-
 ὸς ΔΔΔΔ. . . [σπο]νδοφόροις εἰς μυστήρια. [σ]
 15 τρονγύλους Ἀρχίαι Ἐλευσι(νίωι) ΔΔΔΠ μισθ[ὸς]
 εἰματιοθήκης Παμφίλωι Ὀτρυ(νεῖ) ΠΔΔΠΗΗ.
 Ὑποδημάτων κάττυσις τοῖς δημοσί[οις] ΔΔΔΔ[Η]
 [τ]ὰς τοῦ θησαυροῦ καὶ ἐπισκευάσαντι τὰ δεόμ[ενα].
 Ἐλευσινιάδε ΔΗΗ: τῶι καθήραντι τὸ ἱερόν τὸ Ἐλευ[σῖνι]
 20 ε τὴν ἄλω τὴν ἱεράν Ἀριστοκράτει, Ἀρχίαι ΔΔΠ Ι [ἀν-
 δράσιν ΔΠ, τῆς ἡμέρας ΙΙΙ, ἡμερῶν ΔΠ ΠΔΔΔΔΠΗ ε.
 [δ]ημοσίαι Η Πανφίλωι Ὀτρυνεῖ μισθωτῆς τροχίλ[εας].
 εἰς τοὺς πύργους ((κ)) κᾶδων χαλκῶν τεττάρων πρὸς τὴν [δυοῖν]
 μνηοῖν, κεφά(λαιον) ΔΔΔΔ παρὰ Καλλικράτους ἐκ τοῦ Θησείου
 25 καὶ ἔνκαυσις Ἀδύκωνι ἐ Σκαμβωνιδῶν) ΔΔΔΔΠΤ: τῶι ἀπα[γ]αγόντι Ἐλευσινιάδε [μισθ]-
 θωτέῃ τῆς κονιάσεως τὸ πρόσλοιπον Η: τροχίλων σιδηρ[ώσεως]
 ΤΠΤ, ὁ στατήρ ΗΠC, κεφάλαιον, ἀργυρίου ΗΔΔΔΠ: ζεύγεσιν μ[ισθός]
 τοὺς τροχίλους [καὶ] πάλιν ἀπαγαγόντι Ἀρχιάδε ἐ Σκαμβωνιδῶν) [εἰς μυστήρια]
 τὰ μεγάλα ἔδωκαν ταμίαιν τοῖν θεοῖν, οὐ μερισ[άν]των τῶν ἀποδεκτῶν, ἀπὸ τῶν μισθωμάτων τῶν ἱερῶν;]
 30 α ἐμισθωσεν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ πάρεδροι καὶ οἱ ἐ[πισ]τάτ[αι οἱ] Ἐ[λε]υσινιόθεν καὶ οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν
 μυστηρίων Εὐθυκράτης Δρακοντίδου Ἀφιδναῖ(ος), Κ[α]λλικράτης [Κ]αλλι. [εἰς μισθ]-

- τῆρια τὰ μέγιστα ἐπ' Ἀριστοφάνους ἄρχοντος μισθωμάτων, ὧν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ πάρεδροι καὶ οἱ ἐπι-
στᾶται οἱ Ἐλευσινόθεν καὶ οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν μυστηρίων ἐμίσθωσαν, [ἔδωκεν ταμίαιν τοῖν θεοῖν]
Αἰσχύλος Ἰππίσκου Παιονίδης ΗΗΔΔ οὐ μερισάν[τω]ν τῶν ἀποδεκτῶν· κεφά(λαιον) [λήμματος
κεφά(λαιον)]
- 35 ἀναλώματος: ΧΧΓΓΗΗΗΗΠΔΔΔΔΗΤΧ· περίεστιν ΗΗΗΗΠΔ[Δ]ΤΗΗΗΤ· τούτου παρέ[δωκεν οἱ ταμίαι τοῖν θεοῖν]
Νικόφιλος Ἀλω(πεκῆθεν) : Κεράμων Φλυεὺς ταμίαιν τοῖν θεοῖν το(ῖ)ς ἐπ' Εὐθυκρίτου ἄ[ρχοντος.
Καλλαιίσχρωι Ἀφιδναί(ωι) ΗΔΔΓ, ὃ κατέβαλεν Ἀλεξίμαχος Τεσσαμενοῦ ἐκ Κοί(λης), καὶ ἐπι[στά]τ[αις. καὶ]
ἱεροποιοῖς κατ' ἐνιαυτὸν το(ῖ)ς ἐπ' Εὐθυκρίτου ἄρχοντος κατὰ ψήφισμα δήμου [τ]ὸ [εἰς θ]υσ[ίας; τὸ περιγε]-
νόμενον, Κριτοβούλωι Κολωνῆθεν, Νικομάχῳ Σπειρ[ι]εῖ καὶ συνάρχουσιν, ΗΗ[ΗΔ Μισθωτῆς]
- 40 Ῥαρίας Ὑπερείδης Γλαυκίππου Κόλλυ(τεύς)· παρὰ τούτου ἐλάβομεν μίσθωσιν μεδίμνω[ν
τεττάρων· γίγνονται μεδίμνοι ΧΧΗΗΗΗΠΔΔΓΙ· ἐπίμετρα τῶι διαμετρηθέντι σ[ι]τωι ΗΗ[ΠΓΙ]· κεφά(λαιον)
μεδίμνων ΧΧΓΓΗΗΗΔΔΔ||· ((τ))ἀπὸ τούτου ἐδόθη ἱερεῦσιν καὶ ἱερείαις κατὰ τὰ πάτ[ρι]α ἐπ.
μεδίμνοι ΠΔΙ· ἐπὶ Ἀριστοφάνους ἄρχοντος μεδίμνοι ΠΔΙ· ἐπὶ Ἀριστοφάνους ἄρχ[ο]ντος [μεδίμνοι ΠΔΙ]
ἐπὶ Κηφισοφάνους ἄρχοντος μεδίμνοι ΠΔΙ· κεφά(λαιον) ἱερεῦσιν καὶ ἱερεί[αις] μέδι]
- 45 μνοι ΗΗΔΔΔΔΜΜΜ· ἔκτην τριετηρίδα τῶν Ἐλευσινίων ἐπὶ τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ τῇ[ν] ἵπποδρομίαν]
καὶ τοῦ πατρίου ἀγῶνος καὶ τῆς μουσικῆς μεδίμνοι ΠΔΔ· εἰς τὴν πεντετηρίδα τ[ῶν] Ἐλ[ε]υσινίων ἐπὶ
τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ἵπποδρομίας[ς] καὶ τοῦ πατρίου μεδίμνοι
εἰς τὴν ἵπποδρομίαν τὴν προστεθεῖσαν κατὰ ψήφισμα ἄθλα μεδίμνοι ΠΔΔ· σύμπαν κεφά(λαιον) ἱερεῦσι καὶ
ἱερείαις εἰς τὴν τριετηρίδα τῶν Ἐλευσινίων καὶ εἰς τὴν πεντετηρίδα [μ]εδιμ[νο]ι ΗΗΗΗ
- 50 Τῆς ἐπαρχῆς τοῖν θεοῖν τοῦ σίτου κεφά(λαιον) τῆς φυλῆς ἐκάστης. Ἐρεχθίδος κρι(θῶν) ΔΔΔΜΜΜ, [π]υρ[ῶν] . . .
ἡμικτεῖα, δύο χοίνικες. Αἰγυλίδος κρι(θῶν) ΠΔΔΔ|||, πυρῶν δύο μεδίμνους, ἑπτὰ χοίνικας. [Π]αν[διονίδος]
κρι(θῶν) ΓΙ, ἑπτὰ ἡμικτεῖα, τρεῖς χοίνικας, πυρῶν τρεῖς ἡμικτεῖα, δύο χοίνικας. Λεωντίδος κρι(θῶν) ΠΔΔΔΙ
ἑνδεκα ἡμικτεῖα, πυρῶν τρεῖς μεδίμνοι, δέκα χοίνικες. Ἀκαμαντίδος κρι(θῶν) ΠΔΔΠ, π[έν]θ' ἡμικ[τεῖα]·
πυρῶν τρεῖς μεδίμνοι, δύο χοίνικες. Οἰνητίδος κρι(θῶν) ΔΔΔΔΠ, ἑκτεὺς, τρεῖς χοίνικες· πυρῶν δύο με[δι-]
55 μνοι, ἑνδεκα ἡμικτεῖα, δύο χοίνικες. Κεκροπίδος κρι(θῶν) ΔΔΔΠ|||, τρεῖς ἡμικτεῖα, πυρῶν μεδίμν[ος].
Ἴπποθωντίδος κρι(θῶν) ΠΠΙ, ἓκ χοίνικες, πυρῶν τέτταρες μεδίμνοι ((τέτταρες)), ἡμικτεῖον, χοίνικες . .
Αἰαντίδος κρι(θῶν) ΔΔΔΔ|||, τέτταρ' ἡμικτεῖα, πυρῶν δύο μεδίμνοι, ἡμικτεῖον. Ἀντιοχίδος κρι(θῶν) ΠΠΙ,
ἡμικτεῖα ὀκτώ, δύο χοίνικες· πυρῶν μεδίμνος, ἑννέα ἡμικτεῖα, πένθ' ἡμικχοινίδια. Ἐγ' Ὑρμοῦ Φί-
λων στρατηγὸς κρι(θῶν) μεδίμνος, δύο χοίνικες· πυρῶν μεδίμνοι δύο, πένθ' ἡμικτεῖα, χοῖνιξ. Ἐκ τῆς ἐπ'
60 Ἀμφιαρχοῦ δῆμαρχος Προκλῆς Σουνιεύς κρι(θῶν) ΔΔ, πυρῶν Γ' μεδίμνοι, ἑννέα ἡμικτεῖα. Ὡν αὐτοὶ ἀπὴν-
ενκαν οὐδενὸς ἐγλέξαντος κρι(θῶν) ΔΠ||, πυρῶν τρία ἡμικτεῖα. Ἐξ(=ἐκ Σα)λαμῖνος Τιμόθε[ος] Ἀλωπε-
(κῆθεν) κρι(θῶν) ΔΔΔΔ,
δέκα ἡμικτεῖα, δύο χοίνικες. Ἐ Σκύρου στ(ρ)ατη[γ]ὸς Μνησίστρατος Κυθήριος κρι(θῶν) ΔΔΔΔΠ|||, πυρῶν ὀκτώ.
Ἐγ' Μυρίνης στ(ρ)ατη[γ]ὸς Σθενύλλος Εἰρεσίδης, Σω[κρά]της Ἀλωπεκῆθεν, Αἰσχύλος Ἐρχιεύς κρι(θῶν): ΗΠΔΠ,
πυρῶν ΔΔ|||, πένθ' ἡμικτεῖα. Ἐξ Ἡφαιστίας στρατηγὸς Μνησίμαχος Ἀγνούσιος, Δη[μ]ήτρι[ος] ἐκ Κοί(λης),
65 [Λ]υσίμαχίδης Ἀγνούσιος κρι(θῶν) ΗΗΠΠ, ἑκτεὺς, δύο χοίνικες· πυρῶν εἴκοσι τρεῖς (μεδίμνοι), δέκα ἡμικτεῖα, δύο-
[ο] χοίνικες. Κεφά(λαιον) κρι(θῶν) μεδίμνοι· ΧΗΠ|||, ἡμικτεῖα τέτταρα, δύο χοίνικες. Ἀπὸ τούτων εἰς
[κ:]ροκῶνια τοῖν θεοῖν μεδίμνος· εἰς τὸν πέλανον ἱεροποιοῖς ἐγ' βουλῆς ἐκαίδεκα μεδίμνοι τρι-
[ῶ]ν χοινίκων ἀπολείποντες. Ἀπεδόμεθα μεδίμνους ΧΔΔΠ||, ἑκτεῖα, πένθ' ἡμικχοινίδια, καὶ ἐπίμετρα
ταύταις μεδίμνοι ΠΔ|||, ἑκτεὺς, πένθ' ἡμικχοινίδια. Κεφά(λαιον) τιμῆς κρι(θῶν) ΧΧΧΠΔΔΔΗΗΠ||| πρα-
70 θεισῶν ἐκ τριῶν δραχμῶν τὸν μεδίμνον ἕκαστον ὡς ὁ δῆμος ἔταξεν· πυρῶν κεφά(λαιον) μεδίμν[οι] ΠΔΔΔ .,
δέκα ἡμικτεῖα, χοῖνιξ. Ἀπὸ τούτων εἰς πέλανον τοῖν θεοῖν μεδίμνος, καὶ ἱεροποιοῖς ἐγ' βουλῆς
Δ μεδίμνοι καὶ ἐπιβολὴ πένθ' ἡμικτεῖα. Ἀπεδόμεθα μεδίμνους ΠΔΔΠ, ἑκτεῖα, χοίνικα· ἐπίμετρα

- τούτοις μέδιμνοι τρεῖς, χοίνικες τρεῖς. Κεφάλαιον τιμῆς πυρῶν τῶν ἐξήκοντα καὶ δυεῖν μεδίμνων
 ΗΗΗΨΔΔΗΗΨ, πραθέντων ἕξ δραχμῶν τοῦ μεδίμνου ἐκάστου, ὡς ὁ δῆμος ἔταξεν, πλὴν τῶν δέκα μεδίμνων(ν).
 75 τούτων δὲ τιμὴ Γ. Κεφάλαιον ἀργυρίου τῆς ἐπαρχῆς τοῦ σίτου ΧΧΧΓΒΔΗΗΨ. Ἀπὸ τούτου [τῆ]δε ἀνήλω-
 ται ἱεροποιοῖς ἐγὼ βουλῆς ὅσον ὁ δῆμος ἔταξεν τοῦ προβάτου καὶ τῆς αἰγὸς ἐκάστου ΔΔΔ, ἱερέων τετταράκοντα τριῶν, κεφάλαιον ΧΗΗΨΔΔΔΔ. Τῶν βοῶν ἐκάστου ΗΗΗΗ, τριῶν βοῶν ΧΗΗ. Ἰπποθῶ[ν]-
 τος ἱερεῖ πέλανον ΔΔΔΔΓΗΗΗΨ. Προμετρητεῖ μισθὸς ἀπὸ τῶν ἐκατὸν ΗΨ, κεφάλαιον ΔΗΗΗΨΗΨ.
 Σανίδων ΔΗΗΗ τιμὴ καὶ γραφὴ ΓΗΗ. Τοῦ πύργου ἐπισκευὴ τῶι σίτῳ ΨΔΔ. Μισθωτοῖς τοῖς ἐκφέρουσι
 80 τὸν σῖτον τῶν ἐκατὸν μεδίμνων ΗΗΗ, κεφά(λαιον) ΓΗΗΗ. Εἰς τὰς ἱερὰς οἰκίας ταῖς ἱερείαις θυρώματα ΔΗΗΗ
 καὶ σταθμὰ ταῖς θύραις καὶ ὑπερτόνια· τιμὴ ξύλων καὶ ἥλων καὶ κόλλης καὶ μισθωτοῖς ἐργασαμέν(οις)
 ΗΗΗΗΨΔΗΗ. Εἰς τὰ ἐπιθύσιμα ΨΔΔΔΔ ἱεροποιοῖς ἐγὼ βουλῆς. Κεφάλαιον λήμματος ΧΧΧΓΒΔΗΗΨ· κεφά(λαιον)
 ἀναλώματος ΧΧΧΗΗΗΔΔΔΓΨ.

γ.

- Περίεστιν ((Η))Η[ΗΨΔ]ΔΠΗΗΗ· τοῦτο παρεδώκαμεν ἱεροποιοῖς τοῖς ἐγὼ βουλῆς καὶ ἐξ Ἰμβρο[υ] τῆς ἀπαρχῆς οἱ
 ὕστερον [ἐ]λθόντες τῆς θυσίας, ἣν ἐκόμισε Χαιρέστρατος Ἀναγυράσιος, πυρῶ[ν] μέδιμνοι ΔΔΔΠ, δέκα ἡμ[ε]-
 εκτεῖα ἔχοντες [τὴν] ἐπιβολήν· τιμὴ τούτων ΗΗΔΔΗ· κριθῶν ΔΔΔΔΗΗ, ἡμικτε[ῖ]α τέτταρα ἔχοντες τὴν ἐπι-
 βολήν· τιμὴ τούτων τοῦ μεδίμνου ἐκάστου ΗΗΗΗΗ· σύμπαν τιμῆς κεφάλαιον ΗΗΗΨΔΔ(Δ)ΠΗΗ[Ψ].
 Ἀπὸ τούτου προμετρητεῖ Η, μισθωτοῖς ΗΗΗΗΤ, ἐνοίκιον Η, κεφάλαιον ἀναλώματος [Π]Τ· περίεστιν ΗΗΗΨΔΔΔ-
 ΗΗΤ· καὶ τοῦτο παρεδώκαμεν ἱεροποιοῖς ἐγὼ βουλῆς Δημοφίλῳ Ἀχαρνεῖ καὶ συνιεροποιοῖς.
 Εἰς ἀνάθημα τοῖν θεοῖν [ἐ]κ τῶν θησαυρῶν ἐξειρέθη τῶν Ἐλευσίνι τοῖν θεοῖν ἐκ τοῦ((ς)) τῆς πρεσβυτέρως φιλιπ-
 πειοὶ δύο, τριώβολον χρυσοῦν, ὀβολοὶ δύο χρυσοῖ, δραχμὴ χαλκιδική, τριώβολον, ὀβολὸς δελφικ[οῦ]
 5 νομίσματος ΠΗΗΗΨ. Ἐκ τοῦ τῆς νεωτέρας ὀβολοὶ δύο χρυσοῦ νομίσματος ΠΔΔΔΔΗΗΗΗΤΧ· σύμπαν κεφάλαιον
 σὺν τῇ τιμῇ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ξενικοῦ ΧΨΔΔΔΔΗΗΗΗΧ. Ἀπὸ τούτου τάδε ἀνήλονται ΛΥΚΗΤΙ.
 Περίθ[ω]ι τῶι τοῦς θησαυροῦς ἀνοίξαντι μισθὸς ΗΗΗΗ· ἀρεστηρίαν θῦσαι ἱερεῖον ἑκατέραι τοῖν θεοῖν κατὰ ψήρι-
 σμα βουλῆς, ὁ Λυκοῦργος εἶπεν, ΨΔΔ· κεφάλαιον τοῦ περιόντος ΧΔΠΗΗΗΗΧ. Καὶ τοῦτο ἱερο-
 ποιοῖς κατεβάλομεν κατὰ ψήρισμα δῆμου, ὁ Λυκοῦργος εἶπεν, Νικομάχῳ Στειρ[εῖ καὶ] συνιερ[ο]ποιοῖς. Ὡν παρ-
 ελάβομεν παρὰ τῆς προτέρας ἀρχῆς μοχλῶν τριμ[υ]ατα ΠΗΗ, ταῦτα εἰς(ς) σφῆνας ἀνήλονται μοχλοὶ
 ταῖς κατανακτηρίαις παλαιοὶ κατεχρήσθησαν εἰς σφῆνας καὶ [σ]φύρας καὶ πιεστή[ρας]· ξύλα τετράγωνα τῶν μα-
 κεδονικῶν ΔΔΔΔΠΗ, κορμο[ῖ] τούτων ἐπὶ τῇ σκηνῇ σὺν τοῖς διαπεπρισμένοις καὶ τῶι κειμέν[ωι]
 χαμαὶ ΔΔ, ἐπὶ τῇ κρήνῃ ΠΗ, εἰς τοὺς ἱμάντας Η, εἰς Ἀμφιάραον ΠΗΗΗ, εἰς τὸν πύργον [Η], εἰς τὸν πυλῶνα Η,
 ἐπὶ τῶι νοτίῳ πυλῶνι Η, εἰς τὰς θύρας τῆς ἱερείας καὶ τοῦ δαιδούχου ΗΗ, εἰς τοὺς ὀχετοὺς τῶν πύ[ργων]
 10 καὶ τὰ ὑπερτόνια τοῖς ὀχετοῖς[Η]· καὶ κορμο[ῖ] εἰς τὰς θύρας τὰς εἰς τὸ Ἐλευσίνιον τὸ ἐν ἄστει Η· ἱστοὶ [τέττ]α-
 ρες· τούτων εἰς μὲν ἐστὶν θριπῆδεστος, οἱ δὲ τρεῖς οἱ ὕ[γι]εῖς ἀνήλονται εἰς τὴν τροχιλεῖαν.
 ξύλα πετεῖνα μονόβολα, ὧν παρελάβομεν, κατεχρησάμεθα εἰς τὴν τροχιλεῖαν ΔΔΠ· ἕτερα δίβολα ΗΗ. ἕτερα
 ῥυμεία μελεῖνα μονόβολα ΔΔ, ἕ[τε]ρον δίβολον Η, ἕτερα ῥυμ[εῖα] δίβολα ΔΔΠ· ἕτερα ῥυμεία μονόβο-
 λα Π; Η, αὐ[χ]ένες δρύινοι ΗΗΗ εἰς τὸ ἐσχαρεῖον καὶ τοὺς ἐνδῆσ(ς)μοὺς τοῦ τείχους· ἕτεροι μελεῖνοι [εἰς τὴν τ]ροχι-
 λεῖαν, πρό[ς] οἷς αὐτοὶ ἐπριάμεθα καὶ ἕτερον ξύλον πετεῖνον καὶ τοῦτο εἰς τοὺς ἀναβά [Ζ]μ-
 [ο]ῦς τῆς τροχιλεῖας· ἕτεροι μοχλοὶ δύο μελεῖνοι ὑπὸ τῇ κρήνῃ· λίθοι Ἐλ[ε]υσινιακοὶ ΔΔΔΠ· τούτους ΗΗο-
 λύεωτος εἰς τὴν κρήνην κατεχρήσατο· λίθος πεντελ[ε]ικὸς ἐν τῇ ἱματιοθήκῃ. [ἐ]τερος πεντελεικὸς
 [ἐπὶ τοῦ] κηρυκείου· σφόνδυλοι Αἰγινάιοι παλαιοὶ ΔΗ εἰς τὴν λιθολογίαν κατεχρησάμεθα τοῦ τείχους· σιδήρος κατα-
 θεβρωμένος ὑπὸ τοῦ ἰοῦ τάλαντα Δ Τ Δ· ἐκ τούτου ἐποιησάμεθα τὰς ὀβελεῖας ΔΠΗΗΗ,
 15 [καὶ εἰς] τὴν τῶν τοπειῶν συμβολὴν [ἀμ]φιδέας κ[αὶ] ἡ[λ]ους ἐποιησάμεθα τῶι συμβάλλοντι τὰ το[π]ε[ῖ]α.

(1) Ὁ λίθος οὗτος πεντελῆσιος ὢν εὐρέθη ὑπὸ χωρικοῦ ἐν Ἐλευσίνι παρὰ τὸν Ἀγ. Ζαχαρίαν καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Εἶναι ἀποκεκρουσμένος εἰς μὲν τὰ κάτω καθ' ὅλον τὸ πλάτος, εἰς δὲ τὰ ἄνω μόνον κατὰ τὴν ἀριστερὰν γωνίαν, καὶ ἔχει νῦν πλάτος μὲν 1.04 μ., ὕψος μέγιστον 0.51 καὶ πάχος 0.15 μ. Κατὰ τὴν σωζομένην γωνίαν τοῦ ἄνω μέρους ὑπάρχει μικρὰ ὀπή, πρὸς ἣν ἀντεστοίχει βεβαίως ἐτέρα ἐν τῇ ἀριστερᾷ γωνίᾳ· εἶναι δὲ ἡ αὕτη στενὴ πλευρὰ καὶ ἐσκαμμένη ἀβαθῶς πρὸς τὸ μέρος τῶν γραμμάτων, ὥστε πιθανὸν ὁ λίθος νὰ ἔφερε κορωνίδα τινά.

Ὁ χαρακτήρ τῶν γραμμάτων εἶναι καλὸς καὶ ἐπιμελὴς, παροράματα ὅμως παρεισέφρησαν ἀρκετὰ, καὶ τινὰ μάλιστα σπουδαῖα, περὶ ὧν κατωτέρω. Ὁ ἐν ἀρχῇ μνημονευόμενος ἄρχων Κηφισοφῶν εἶναι ὁ τοῦ ἔτους 329/8, τὸ δὲ περιεχόμενον τῆς ἐπιγραφῆς ἡ λογοδοσία τῶν ἐπιστατῶν ἐξ Ἐλευ-

(1) Τὸ μικρὸν τοῦτο ἄρθρον περιέχει παρατηρήσεις τινὰς μόνον ἐπὶ τοῦ μέρους τῆς ἐπιγραφῆς. οὗ πανομοιότυπον δίδεται ἐν τοῖς πίναξι 9 καὶ 10. Εἶχε δὲ ἤδη στοιχειοθετηθῇ, ὅτε ὁ κ. Φίλιππος ἐν ταῖς ἐν Ἐλευσίνι ἀνασκαφαῖς ἀνεκάλυψε δευτέρου μέγα τεμάχιον τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ἐντεταγισμένον εἰς μεταγενεστέρους χρόνους πρὸ τῆς πυλίδος τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ ἱεροῦ, ἥτοι διακόσια περίπου μέτρα μακρὰν τῆς θέσεως, ἐν ἣ εὐρέθη τὸ πρῶτον. Μέρη τινὰ τοῦ ἔκρου ἡδυνάντο νῦν νὰ γραφῶσι καὶ ἄλλως, δὲν ἔκριναν ὅμως καλὸν νὰ μεταβάλω πολλά. Τὸ νεωστὶ εὐρεθὲν τεμάχιον εἶναι τὸ κάτω μέρος τοῦ λίθου (ὥστε λείπει νῦν τὸ μεσαῖον), καὶ σώζεται ὅλως ἀβλαβῆς πρὸς τὰ κάτω. ἱκανῶς δὲ κατὰ τὰς δύο ἄλλας πλευράς, καθ' ἃς καὶ τὰ γράμματα εἶναι μᾶλλον ἀποτετριμμένα. Ὑψος τοῦ λίθου μέγιστον 0,85 μ. Ἡ διάταξις τῆς ἐπιγραφῆς ἐξακολουθεῖ οὕσα ἡ αὕτη, ἥτοι ἡ τετάρτη καὶ πέμπτη πρυτανεία (α) εἰς τὰ ἀριστερὰ τοῦ λίθου, ἡ δὲ δεκάτη (δ) εἰς τὰ δεξιὰ· ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ 15 στίχοι (γ) διήκοντες καθ' ὅλον τὸ πλάτος αὐτοῦ. Ἐνεκα τῆς μεγάλης σπουδαιότητος τοῦ νέου εὑρήματος σπεύδομεν νὰ ἐκδώσωμεν αὐτὸ ἀμέσως δίδοντες κατὰ τὸ παρὸν μόνον τὴν μεταγραφὴν· δια δὲ τὸ προσεγγεῖς τεύχος παρασκευάζεται πανομοιότυπον. Μολονότι δὲ ἡμέρας τινὰς μετὰ τὴν εὐτυχὴ ἀνακάλυψιν ἐμάθομεν, ὅτι ὁ κ. Koehler ἐδημοσίευσεν ἤδη τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἐπιγραφῆς ὁλόκληρον (U. I. A. II. par. II. 834 ε). ὅμως ἐνομίσαμεν, ὅτι δὲν ὀκῆτο περιττὸν νὰ ἐκδώσωμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ δευτέρου καὶ τὸ ἕτερον μέρος, ἀφοῦ ἡ ἐκτύπωσις εἶχεν ἤδη ἱκανῶς προχωρήσει, ἡ δὲ στενοτάτη σχέσις τῶν δύο τεμαχίων ἀπῆται τοῦτο. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ κ. Koehler διαφέρει τῆς ἡμετέρας ἐν ὀλίγοις μόνον, καὶ τούτων δὲ τὰ πλεῖστα εἰσιν ἄνευ μεγάλης σπουδαιότητος. II. γ. Α — στ. 4 : πρὸς ροία ἐπὶ . η . ων. — 8 : ὑπολογῆς. 9 : παρέχεν καὶ (τὰ ἔχον ὅμως τῶν γραμμάτων δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην). — [ξύλ]α μελίνα. — : τῷ ἐπα . . . ωι. — 25 : ἀπαντοκρύ. — 45 ἀπο[φ]ο[ρή]σας. — 52 : Σφηττι(ωι), Δου . . κτωνίδει. — 77 : κεφάλαι[ο]ν ἀναλ[ω]μάτος. — 78 : ὁλόκληρος ὁ στίχος λείπει παρὰ K. — B. 23 : Πει[ρ]αεῖ. — 28 : ΠΥ. — 32 : παρὰ Δεινίου. — 47 : δι' ἑκατόν. — 48 : Ἄπιο[ς]. — 58 : ἱππον. — 70 : ταλάντων 43 (ἀντὶ 83). — 74 : Μοιροκλείου ΔΔΔΠ. 75 : π[- - ἡμυ - -].

σῖνος, τῶν δύο ταμιῶν τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ τοῦ ταμίου τῶν αὐτῶν θεῶν. Ὁ κ. Foucart, ὅστις ἐδημοσίευσεν μικροῖς γράμμασι περὶ τοὺς τριάκοντα στίχους τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης (Bull. de Cor. hell. 1883 σ. 387 ἐξ), φαίνεται μίαν μόνην ἀρχὴν ταμιῶν παραδεχόμενος, ἀλλὰ τότε ἔπρεπε καὶ ἐν μόνον ταμεῖον νὰ ἔχουσι πάντες οἱ ταμίαι. Κυρίως δαπανῶσιν οἱ ἐπιστάται, καὶ μετ αὐτῶν καὶ ὁ Νικόφιλος, οἱ δὲ δύο ταμίαι ἔχουσιν ἐν τῷ ταμείῳ των καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους καὶ κατὰ τὸν ἑβδομον αὐτοῦ μῆνα τὸ αὐτὸ ποσόν· ἦσαν λοιπὸν αὐτοὶ οἱ δύο μᾶλλον ἐπόπται καὶ ἐξελεγκταί, μολονότι ἡ ἰδίως ἐξέλεγχξις τῶν δαπανῶν ἀνῆκεν εἰς τὸν Τηλόφιλον (στ. Α. στ. 12, 43 καὶ στ. Β. στ. 7), ὅστις ἐκράτει ἰδία βιβλία. Ἐν ᾧ δὲ οἱ ἄλλοι ἦσαν Ἀθηναῖοι, αὐτὸς φαίνεται ὅτι, καὶ περ κεχειροτονημένος, ἦν ὅμως δημόσιος, καὶ τοῦτο ἵνα δύνηται ἐν ἀνάγκῃ νὰ βασανισθῇ.

Αἱ δαπάναι ἐκάστης πρυτανείας σημειοῦνται ἰδιαιτέρως, σώζονται δὲ νῦν δύο ὁλόκληροι πρυτανεῖαι, ἡ πρώτη καὶ ἡ ἕκτη, τῆς δὲ δευτέρας μέγα μέρος. Τὰ γράμματα δεικνύουσιν, ὅτι ὁλόκληρος ἡ ἐπιγραφὴ ἐχαράχθη διὰ μιᾶς εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους 329/8 ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐπομένου· ἀλλ' οὐδὲ ἦτο δυνατόν νὰ γείνη ἄλλως, ἀφοῦ οἱ λογαριασμοὶ μιᾶς πρυτανείας δὲν ἐκλείον κατὰ τὸ τέλος αὐτῆς, διότι ἐν στ. 33-34 τῆς στήλης Α καταγράφονται ὡς γενόμεναι ἐν τῇ πρώτῃ πρυτανείᾳ δαπάναι, ὧν μέρος ἐγένετο ἐν τῇ δευτέρᾳ. Ἐκ τούτου ἐξηγοῦνται αἱ ἀνωμαλῖαι καὶ τὰ λάθη, τὰ παρατηρούμενα εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιγραφῆς· ὑποθέτω δηλαδή, ὅτι ἔχων ὁ χαρακτὴς ἐνώπιόν του τοὺς λογαριασμοὺς πασῶν τῶν πρυτανειῶν κατὰ λάθος ἤρξατο τῆς ἀντιγραφῆς ἀπὸ τῆς δευτέρας πρυτανείας, παρασυρθεὶς ἴσως καὶ ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῖς ταμίαις ποσοῦ τῶν 1565 δρ. 2 ὀβ. καὶ 3 χαλκῶν, ὅπερ, ὡς εἴπομεν, καὶ ἐν ταῖς τρισὶν πρυτανείαις εἶναι τὸ αὐτό· διὰ τοῦτο ἔγραψε καὶ Αἰτιοχίδος, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ θέσῃ τὸ ὄνομα ἄλλης φυλῆς (1). Ὅταν δὲ παρετήρησε τὸ λάθος του, τότε περιωρίσθη μόνον νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν φρά-

(1) Μετὰ τὸ Αἰτιοχίδος φαίνεται, ὅτι ἦν γεγραμμένον τὸ ὄρθον πρώτης πρ., διότι διὰ τὸ δευτέρας δὲν ὑπάρχει τύπος.

σιν: παρὰ ταμίᾳ τοῖν θεοῖν κλ. μετὰ τοῦ ἀληθοῦς ποσοῦ.

Α.

Πρώτη πρυτανεία. Ἐν αὐτῇ κατεσκευάσθη, βεβαίως χάριν τῶν μεγάλων μυστηρίων, ἐν τείχους ὑποδοχῆς (στ. Α. στ. 8 ἐξ), ὅπερ εἶχε φαίνεται πολλά ξύλινα μέρη, ἀφοῦ τοσαύτη ἐγένετο χρῆσις μίλτου, πίσης, μελαντηρίας καὶ κηκίδος (στ. 12-15): δεῦτερον σπουδαῖον ἔργον ἦν ἡ ἰσοπέδωσις τοῦ χώρου κατὰ τὴν οἰκίαν τῆς ἱερείας καὶ παρὰ τὸν πύργον τὸν στρογγύλον (στ. 17-20). Ὁ πύργος οὗτος ἴσως εἶναι ὁ τῆς ΝΑ γωνίας τοῦ περιβόλου (ἰδ. Πρακτικά τῆς Ἀρχ. Ἑταιρίας 1883, πίν. Γ). Ἐπειτα ἐπεσκευάσθη τὸ διατείχισμα (ὅπερ ὑποθέτω, ὅτι εἶναι αὐτὸς ὁ ἱερὸς περίβολος), οἱ πύργοι, ὁ πυλὼν καὶ ὁ παρὰ τὸν Κηρύκων οἶκον πύργος (στ. 23 ἐξ). Μόνον περὶ τοῦ πυλῶνος δυνάμεθα μετὰ τινος πιθανότητος ν' ἀποφανθῶμεν, ὅτι εἶναι ὁ κατὰ τὴν ΒΑ γωνίαν τοῦ περιβόλου ἀνακαλυφθεὶς (ἰδ. Πρακτικά κλ.).

Οἱ λίθοι, ὧν χρῆσιν ἐποιοῦντο, ὀνομάζονται Ἀκτιῖται ἤτοι τοῦ Πειραιῶς, Αἰγίναῖοι καὶ Ἀρουραῖοι. Τὸ τελευταῖον ὄνομα φέρουσι λίθοι μεγάλοι πολύγωνοι, ὡς εἶναι οἱ τῶν λεγομένων κυκλωπίων τειχῶν. Δυσκολία ὅμως ἔγκειται ἐν τῇ φράσει: λίθοι Ἀρουραῖοι ἀντιτιθέμενοι (στ. 21). Λίθοι ὡς ἀντιθήματα χρησιμεύοντες ἀναφέρονται καὶ ἐν ἐπιγραφῇ ἐκ τοῦ Ἐρεχθείου (CIA I 321), ὁ δὲ ἐκδότης σημειοῖ αὐτόθι, ὅτι ἡ ἔννοια τῆς λέξεως δὲν εἶναι εὐνόητος. Ἴσως οἱ Ἀρουραῖοι λίθοι ἀπετέλουν τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ τείχους ἢ ἀναλήμματος, οὗ ἡ κυρία πρόσοψις συνίστατο ἐκ λίθων τετραγώνων. Τοιοῦτον τρόπον οἰκοδομῆς εὔρεν ὁ Heuzey (Le mont Olympe et l'Acarnanie σ. 322) ἐν Ἀκαρνανίᾳ: πέρυσιν δὲ ἀνεσκάφη ἐν αὐτῇ τῇ Ἐλευσίνι ἀνάλημμά τι πρὸ τῆς Φιλωνείου στοᾶς ὁμοίως ἐκτισμένον.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἐδαπανήθησαν διὰ τοὺς σπονδοφόρους, τοὺς ἀποσταλέντας εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου: αἱ σπονδαὶ ἤρχοντο τοῦ μεταγεγνημένου (CIA I, 4), ὥστε ἔπρεπεν οἱ σπονδοφόροι νὰ ἐκπεμθῶσιν ἓνα μῆνα πρότερον. Ἐπειτα ἐδαπάνησαν

ἄρκετὰ εἰς διατροφήν τῶν ἐπιγραφῆν ἐγκολαψάντων ἐπὶ δημόσιόν τι ἀνάθημα ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ (στ. 6-8). Ἡ ἐγκόλαψις εἶχεν ἀρχίσει περὶ τὰ μέσα τῆς ἐνάτης πρυτανείας τοῦ παρελθόντος ἔτους, δηλ. τῆς Λεωντίδος φυλῆς πρυτανευούσης ἐπὶ Ἀριστοφώντος ἄρχοντος (ἰδ. CIA, II, 176), ἐξηκολούθησε τὴν δεκάτην ἴσως ὁλόκληρον καὶ ἐτελείωσε περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐπὶ Κηφισοφώντος ἄρχοντος ἔτους. Ἦν λοιπὸν ἡ ἐπιγραφὴ ἐξαιρετικῶς μεγάλη: διὰ τοῦτο εἶναι πιθανόν, ὅτι πρόκειται περὶ ἀναθήματος, οἷα τὰ ἐπιτασσόμενα ἐν ἐπιγραφῇ δημοσιευθείσῃ ὑπὸ Εὐστρατιάδου ἐν Ἀθην. τόμ. 8. σ. 407 ἐξ.: τὰς δὲ ἄλλας κριθὰς καὶ πυροὺς ἀποδομένους τοὺς ἱεροποιούς μετὰ τῆς βουλῆς ἀναθήματα ἀνατιθέναι τοῖν θεοῖν, ἅτ' ἂν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων δοκῇ καὶ ἐπιγράφειν τοῖς ἀναθήμασιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ἀπαρχῆς ἀνετέθη καὶ Ἑλλήνων τὸν ἀπαρχόμενον.

Στ. 18. Ὁ χαρακτὴς ἐλησμόνησε νὰ προσθήσῃ εἰς τὸ τέλος τὸν ἀριθμὸν 2473 δρ. 1 ὀβ.

Στ. 19. Τί σημαίνει ἡ ἀνακάθαρσις τῶν ἐνδέρμων δὲν γνωρίζω.

Στ. 23. Τὸ ΔΙΞ βεβαίως ἐτέθη κατὰ λάθος ἀντὶ τοῦ ΜΙΞ(θός). Τὸ δὲ Βοιωτίος φαίνεται μὲν ἐπιβεβαιῶν τοὺς λόγους τοῦ Φιλοστράτου (Βίος σοφ. σ. 238), ὅτι ὑπῆρχε δῆμος Βοιωτίων, πιθανὸν ὅμως τὸ ὄνομα νὰ ἦναι ἐθνικὸν (Πρβ. καὶ Κουμανούδη Ἐπιγρ. ἐπιτύμ. σ. 129 ἐν σημ.).

Στ. 25. Ἀντὶ τῆς λέξεως ΑΓΑΝΤΡΟΚΥ πιθανῶς ἤθελε νὰ γράψῃ ὁ ἀντιγραφεὺς ἀπαντικρύ. Ὁ δὲ ὀλίγος φαίνεται νὰ ἦναι τὸ στάδιον, οὗ ἡ ἐν Ἐλευσίνι ὑπαρξίς ἐπιβεβαιουῖται ὑπὸ ἀλτῆρος φέροντος ἐπιγραφῆν καὶ νεωστὶ κατὰ τὰς ἐκεῖ ἀνασκαφὰς ἀνακαλυφθέντος. (1)

Δευτέρα πρυτανεία. Πλὴν τῶν συνήθων δαπανῶν εἰς τοὺς δημοσίους καὶ τὸν ἀντιγραφέα καὶ τῆς ἐκτάκτου εἰς τοὺς ἐξηγητὰς ἐκ τοῦ γένους τῶν Εὐμολπιδῶν καὶ εἰς μίαν θυσίαν (στ. 41), τὰ λοιπὰ δαπανῶνται πάλιν εἰς οἰκοδομήματα: τὰς ἱερὰς οἰκίας, τὴν οἰκίαν τῆς ἱερείας, τὸ ἐπιστάσιον, τὸ τεῖχος καὶ τοὺς πύργους. Καθ' ὅσον ἡ πρυτανεία σώ-

(1) Πρβ. νῦν περὶ τῶν ἐν Ἐλευσίνι ἀγώνων τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης (β. στ. 45-49).

ζεται, τὸ διατείχισμα δὲν ἀναφέρεται ἐν ταῖς δαπάναις, ἀλλ' ἐν ἀρχῇ (στ. 39) λέγεται, ὅτι ἐδανείσθησαν χρήματα ἀκριβῶς εἰς τὸ διατείχισμα· ἐντεῦθεν γίνεται πιθανώτερον, ὅτι τεῖχος ἦτοι περιβόλος καὶ διατείχισμα εἶναι τὸ αὐτό. Περὶ δὲ τῶν ἀναφερομένων οἰκοδομημάτων, καθ' ὅσον γνωρίζω, μόνον ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης λαμβάνομεν γνῶσιν τῆς ὑπάρξεώς των.

Στ. 46-48. Τοῦ πύργου τὸ λιθολόγημα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ᾔῃ ἄλλο εἰμὴ ἢ στρώσις αὐτοῦ (πρβ. Πολυδ. VII 118: λιθόστρωτον ἔδαφος καὶ λιθολόγημα καὶ λελιθωμένον)· καὶ κατωτέρω δὲ (στ. Α. στ. 76) τὸ αὐτὸ σημαίνει, ἐν ᾧ στ. Β. στ. 53 ἴσως τὸ οἰκοδομεῖν. Ἐκαθάρισαν λοιπὸν τὸ ἔδαφος τοῦ πύργου μέχρι οὗ εὖρον στερεὰν γῆν, ἔστρωσαν ἔπειτα ἐπ' αὐτοῦ λίθους ἀργούς (ἀρουραίους) καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄλλους τετραγώνους τῆς Αἰγίνης (καὶ τῆς Ἐλευσίνος;)· τοῦτο σημαίνει τὸ ἀντέστρωσαν ἐπεξηγούμενον καὶ ὑπὸ τοῦ στ. Α. στ. 52. Σκοπὸς τῆς διπλῆς ταύτης στρώσεως ἦν πρῶτον μὲν νὰ γείνη τὸ ἔργον στερεόν, ἔπειτα δὲ καὶ νὰ ὑψωθῇ τὸ ἔδαφος τοῦ πύργου μέχρι τοῦ ἐδάφους τῆς αὐλῆς τοῦ περιβόλου.

Στ. 54. Τὴν ὀργάναν καὶ τὸν πῆχυν ἐννοεῖ ἐπιφάνειαν ἔχουσαν μῆκος μὲν ὀργυᾶς, πλάτος δὲ ἡ ὕψος πήχεως.

Στ. 55-56. Αὗται αἱ πλίνθοι, καὶ περ πολὺ μεγαλειότεραι τῶν ἀμέσως κατωτέρω μνημονευόμενων, τιμῶνται ὅμως εὐθηνότερον· διότι κατεσκευάσθησαν ἐκ χώματος παλαιῶν πλίνθων (ἐλκυσθεῖσαι ἀπὸ τοῦ πύργου), καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἐργασία ἦν πολὺ ὀλιγωτέρα.

Στ. 57. Γεώνιον, ἂν ἀνέγνωσα ὀρθῶς, εἶναι ἡ ἀγορὰ τῆς γῆς ἢ τοῦ πηλοῦ.

Στ. 60. Κατὰ τοῦτον τὸν στίχον πρέπει ἢ ἐν CIA II 167, στ. 83 φράσις· πηλῷ ἡχυρωμένῳ . . . γῆς διπτ. ημένης: ν' ἀναγνωσθῇ γῆς διηττημένης.

Στ. 66. Φαίνεται, ὅτι εἰδός τι ξύλων ἢ δοκῶν ἐλέγοντο μακεδονικὰ ἐκ τῆς χώρας, ὅθεν κυρίως εἰσήγοντο.

B.

Ἐκτὴ πρυτανεία. Πάλιν ἔρχονται πρῶται αἱ δα-

πάναι εἰς τοὺς δημοσίους καὶ τὸν ἀντιγραφέα. Μετὰ ταύτας αἱ εἰς τὸ Ἐλευσίνιον τὸ ἐν ἄστει, τὸν θησαυρόν, τὸ Νεωκόριον καὶ τὸν ναὸν τοῦ Πλούτωνος. Ἐκ τούτων ὁ θησαυρὸς τοῦλάχιστον καὶ τὸ Νεωκόριον εἶναι σχεδὸν βέβαιον, ὅτι ἔκειντο ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ περιβόλου· κατὰ τὸ παρὸν ὅμως αἱ ἀνασκαφαὶ οὐδεμίαν εἰσέτι ἐπιτρέπουσιν εἰκασίαν περὶ τῆς ἀκριβοῦς θέσεως αὐτῶν.

Στ. 9. Θακεῖον ἦν θρόνος τις προσωρισμένος ἴσως δι' ἐν ἡ πλείονα ἀγάλματα θεῶν ἐκτιθέμενα κατὰ τὴν ἐορτήν.

Στ. 22. Ἡ συμπλήρωσις εἶναι τοῦ καθηγητοῦ κ. Κουμανούδη, ὅστις καὶ μοι ὑπέδειξεν, ὅτι ἡ λέξις διακάλισις εὐρίσκεται ἐν ἐπιγραφῇ ἐξ Ἑρμιόνης (ιδ. τοῦ αὐτοῦ Συναγωγὴν λέξεων). Ἐγὼ κατ' ἀρχὰς εἶχον ὑποθέσει, ὅτι ἐγκρύπτεται τὸ ῥῆμα ἐναγκαλίζω, ἦτοι ἀγκαλίδας ποιῶ. Ἀλλ' ὁ λίθος φαίνεται, ὅτι πράγματι δεικνύει ἔγνη τοῦ ἰῶτα πρὸ τοῦ ἄλφα (1).

Στ. 26-27. Αἱ πυλίδες, περὶ ὧν πρόκειται, εἶναι αἱ τοῦ τεύχους.

Στ. 31. Οἱ ἀριθμοὶ ἀναγινώσκονται καθαρῶς, ὥστε ἀντὶ τοῦ τρεῖς πρέπει νὰ ᾔῃ τέτταρες.

Στ. 46. Περὶ τῆς ἐπαρχῆς ιδ. νῦν Κουμανούδη Συναγ. λέξεων. (2)

Στ. 47. Ἡ Ἀγέλαστος πέτρα ἔκειτο ἐν Ἐλευσίνι παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέαρ (Ἀπολλοδ. Βιβλ. 1, 5, 2).

Στ. 48. Λεχάναι εἰσὶ τὰ σκεύη, ἐφ' ὧν πηλοφοροῦσι (πρβ. Ἀριστοφ. Ὀρνιθ. στ. 840 καὶ 1143).

Στ. 51. Ἐφ' ὅτε ξύλα αὐτὸς αὐτῷ — ἴσως κατὰ λάθος τοῦ χαράκτου ἀντὶ αὐτὸν αὐτῷ κλ.

Στ. 57. Ἄν καὶ ἐνταῦθα δὲν ἐγκρύπτεται λάθος τι, ἀγνοῶ τί πράγματα εἶναι τ' ἀπὸ τῶν κιόνων.

Στ. 61. Χνοῦς εἶναι τὸ κεκομμένον σχοινίον ἢ στυππεῖον, ᾧ καὶ σήμερον χρώνται εἰς τὰς ὀροφὰς ὡς συνδετικῷ τοῦ πηλοῦ.

Στ. 68. Ἀνωτέρω τὸ κεράμιον εἶναι μέτρον =

(1) Τώρα βλέπω, ὅτι καὶ ὁ κ. Koehler συνεπλήρωσεν [ἀν]α(γ)-καλίσασιν.

(2) Ἐκ τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει στίχων 6 50 καὶ γ 1 ὑποθέτω νῦν, ὅτι ἐπαρχὴ καὶ ἀπαρχὴ εἶναι τὸ αὐτὸ πρᾶγμα.

τῷ μετρητῇ κατὰ τοὺς ἀρχαίους· ἐνταῦθα ἐννοοῦν-
ται σκευὴ πῆλινα.

Στ. 73. Τί μέρος τῆς οἰκοδομῆς ὀνομάζεται κέ-

λης καὶ τί κερκίς, μοὶ εἶναι ἄγνωστον. Ἀγελαῖται δὲ
κεραμίδες εἰσὶν αἱ συνήθεις, οὐχὶ αἱ ἀκροκέραμοι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΟΥΝΤΑΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

(Συνέχεια) (1)

11 (39)

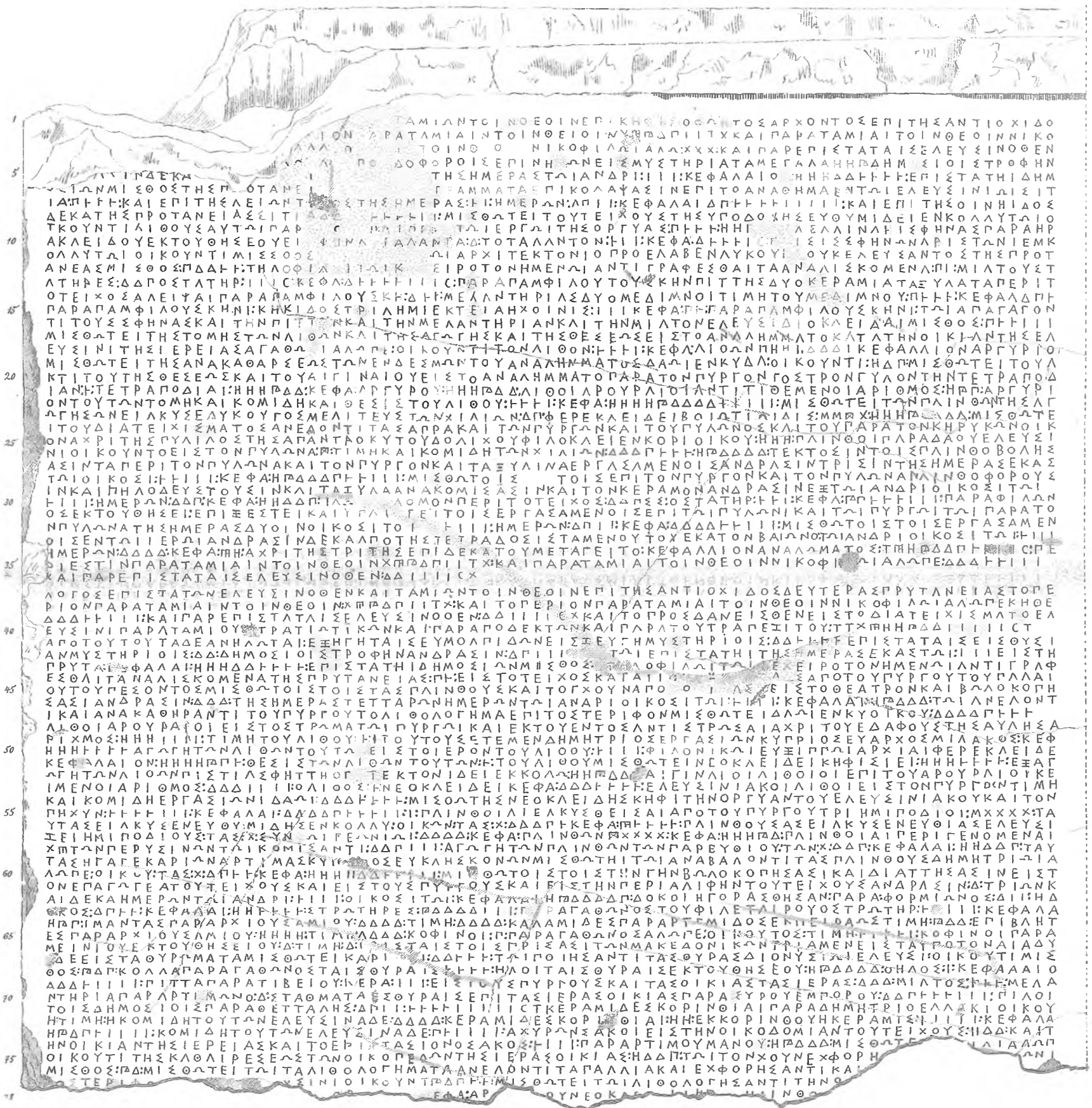
Τ Ι Μ Ο Κ Η Δ Η Ξ Γ Ν Α Θ Ι Δ Ο Ξ Ε Ι Π Ε Ν Ε Π Ε // //
Η Ξ Μ Ι Κ Υ Θ Ι Ω Ν Ο Π Ε Ρ Ι Π Ο Λ Α Ρ Χ Ο Ξ Α // //
Α Γ Α Θ Ο Ξ Ε Ξ Τ Ι Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Τ Ο Ν Ε Λ
Ε Υ Ξ Ι Ν Ι Ω Ν Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Ξ Τ Ε Α Υ // Ο Ν Ε Τ Α Ξ
5 Ε Ν Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν Α Δ Ε Κ Α Ι Τ Ο Υ Ξ Ξ Τ Ρ Α Τ Ι Ω Τ
Α Ξ Τ Ο Υ Ξ Μ Ε Θ Ε Α Υ Τ Ο Υ Κ Α Ι Ε Π Ρ Α Τ Τ Ε Ν Π
Ρ Ο Ξ Τ Ε Τ Ο Υ Ξ Ξ Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Υ Ξ Κ Α Ι Τ Ο Ν Δ Η
. Ο Ν Ο Π Ω Ξ Φ Υ Λ Α Κ Η Ι Κ Α Ν Η Ε Λ Θ Ο Ι Ε Λ Ε Υ
. . Ν Α Δ Ε Κ Α Ι Τ Ω Ν Α Λ Λ Ω Ν Ο Ξ Ω Ν Ε Δ Ε Ι Τ Ο
10 Υ Λ Α Κ Η Ν Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν Ο Ξ Ε Ψ Η Φ Ι Ξ Θ Α
. Ι Ι // Ι Ξ Ε √ √ Θ

Τιμοκλήδης Γνάθιδος εἶπεν· ἐπε[ιδ-
ὴ Σμικυθίων ὁ περιπόλαρχος Ἀ[ξ]η(νιεύς·)
ἀγαθός ἐστι περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἐλ-
ευσινίων, καὶ αὐτός τε αὐτὸν ἔταξ-
εν Ἐλευσινιάδε καὶ τοὺς στρατιώτ-
ας τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἔπρ[α]ττεν π-
ρός τε τοὺς στρατηγούς καὶ τὸν δῆ-
μον, ὅπως φυλακὴ ἱκανὴ ἔλθοι Ἐλευ-
σινιάδε, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσων ἐδεῖτο
10 εἰς φυλακὴν Ἐλευσίνος, ἐψηφίσθα-
ι Ἐλευσινί[ο]ις ἐπαινέσαι Σμι]κυθ-
ίωνα]

Ἀναγινώσκονται τ' ἀνωτέρω στοιχηδὸν γε-
γραμμένα ἐπὶ στήλης λίθου πεντελικοῦ τετραυσιμέ-
νης τὰ κάτω, (ὑψ. σωζόμενον 0,45, πλάτ. 0,31,

πάχ. 0,07) ἀπλοῦν γεῖσον ἄνω ἐχούσης καὶ ἀνά-
γλυπτον φερούσης παράστασιν. Ἐν τῷ μέσῳ κά-
θεται ἐπὶ ἀπλοῦ ἄνευ ἀνακλίσεως θρόνου γυνή
πρὸς τ' ἀριστερὰ ἐστραμμένη, ποδῆρη χιτῶνα καὶ
ἱμάτιον φορούσα καὶ τῇ δεξιᾷ ἐναποθέτουσά τι
στρογγύλον ἐν τῇ παλάμῃ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς
τοῦ πρὸ αὐτῆς ἵσταμένου καὶ ταύτην προσβλέπον-
τος ἀνδρός· οὗτος περιβέβληται μόνον τὸ ἱμά-
τιον, ἀλλ' οὕτως, ὥστε καλύπτονται τὰ κάτω μέ-
χρι τῶν ποδῶν καὶ τὰ ἔμπροσθεν ἄνω μέχρι σχε-
δὸν τοῦ λαιμοῦ· ὁ δεξιὸς ὤμος εἶναι ἀκάλυπτος,
ὡς συνήθως, τοῦ ἀριστεροῦ καλύπτεται μόνον τὸ
ἄκρον· ἐν τῇ κεφαλῇ φαίνεται οἰονεὶ στέφανον φο-
ρῶν, τῇ δὲ δεξιᾷ κρατεῖ ὑψωμένον καὶ κατὰ τὸ
ἀνώτατον τοῦ δεξιοῦ σκέλους ἐπερειδόμενον παρεμ-
φερές τι πρὸς ῥόπαλον· ὅπισθεν τῆς καθημένης γυ-
ναικὸς ἵσταται παῖς, τὸ ἱμάτιον μόνον φορῶν κατὰ

(1) Ὅρα Ἐφημ. Ἀρχαιολ. σελ. 75, 1883.

Α.Β. Κ. Ιστορ. Μουσ.

